

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

8 септември 2016 година *

„Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Член 3, параграф 1 — Публично разгласяване — Понятие — Интернет — Хипервръзки към произведения, обект на закрила, до които без разрешение от носителя на правото е предоставен достъп на друг уебсайт — Все още непубликувани от носителя на правото произведения — Поставяне на такива връзки с цел печалба“

По дело C-160/15,

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия) с акт от 3 април 2015 г., постъпил в Съда на 7 април 2015 г., в рамките на производство по дело

GS Media BV

срещу

Sanoma Media Netherlands BV,

Playboy Enterprises International Inc.,

Britt Geertruida Dekker

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: М. Pešić (докладчик), председател на състава, С. Toader, А. Rosas, А. Prechal и Е. Jarašiūnas, съдии,

генерален адвокат: М. Wathelet,

секретар: М. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 февруари 2016 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за GS Media BV, от R. Chavannes и D. Verhulst, advocaten,

— за Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc. и г-жа Britt Geertruida Dekker, от C. Alberdingk Thijm и C. de Vries, advocaten,

* Език на производството: нидерландски.

- за германското правителство, от T. Henze и D. Kuon, в качеството на представители,
- за френското правителство, от D. Segoin, D. Colas и G. de Bergues, в качеството на представители,
- за португалското правителство, от L. Inez Fernandes и T. Rendas, в качеството на представители,
- за словашкото правителство, от B. Ricziová, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от F. Wilman, T. Scharf и J. Samnadda, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 7 април 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230 и поправка в ОВ L 168, 2016 г., стр. 19).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между, от една страна, GS Media BV, и от друга страна, Sanoma Media Netherlands BV (наричано по-нататък „Sanoma“), Playboy Enterprises International Inc. и г-жа Britt Geertruida Dekker (наричани по-нататък заедно „Sanoma и др.“) относно по-специално поставянето на уебсайта GeenStijl.nl (наричан по-нататък „сайтът GeenStijl“), чийто оператор е GS Media, на хипервръзки към други сайтове, позволяващи да се разглеждат снимки на г-жа Dekker, направени за списанието *Playboy* (наричани по-нататък „процесните снимки“).

Правна уредба

- 3 Съображения 3, 4, 9, 10, 23 и 31 от Директива 2001/29 гласят:
 - „(3) Предложеното хармонизиране ще допринесе за прилагането на четирите свободи на вътрешния пазар и се отнася до спазването на основните принципи на правото, и особено на правото на собственост, включително интелектуалната собственост и свободата на изразяване и на обществения интерес.
 - (4) Хармонизирана правна рамка в областта на авторското право и сродните му права, като се повишава правната сигурност и едновременно с това се осигурява високо ниво на закрила на интелектуалната собственост, ще насърчи значителни инвестиции в творческите и иновационни дейности, включително в инфраструктурата на мрежи, и ще доведе на свой ред до растеж и засилена конкуренция на европейската промишленост както в областта на предоставянето на съдържание, така и в тази на информационните технологии и по-общо в голям брой промишлени и културни сектори. [...]

[...]

(9) Всяка хармонизация на авторското право и сродните му права трябва да се основава на висока степен на закрила, тъй като такива права са основни за интелектуалното творчество. Тяхната защита спомага, за да гарантира поддържането и развитието на творческия процес в интерес на авторите, артистите изпълнители, продуцентите, потребителите, културата, промишлеността и публиката като цяло. [...]

(10) Ако авторите или артистите изпълнители следва да продължат творческата си и артистична работа, те трябва да получат съответно възнаграждение за използването на техните произведения, както и продуцентите, за да бъдат в състояние да финансират това произведение. [...] Необходима е адекватна правна закрила на правата върху интелектуална собственост, за да се гарантира наличието на такова възнаграждение и за да се гарантира възможността за задоволителна възвращаемост от тези инвестиции.

[...]

(23) Настоящата директива следва да хармонизира в по-голяма степен правото на автора на съобщаване на публиката. Настоящото право следва да се разбира в широк смисъл, като обхваща всяко съобщаване на публиката, която не присъства на мястото, откъдето произхожда разгласяването. [...]

[...]

(31) Трябва да се поддържа справедлив баланс между правата и интересите на различните категории притежатели на права, както и на различните категории притежатели на права и ползватели на закриляни обекти. Съществуващите изключения и ограничения по отношение на правата, както са определени от държавите членки, следва да бъдат преоценени с оглед новата електронна среда. [...]“.

4 Член 3 от тази директива гласи:

„1. Държавите членки предоставят на авторите изключително право да разрешават или забраняват публичното разгласяване на техни произведения по жичен или безжичен път, включително предоставяне на публично разположение на техни произведения по такъв начин, че всеки може да има достъп до тях от място и във време, самостоятелно избрани от него.

[...]

3. Правата, посочени в параграфи 1 и 2, не се изчерпват чрез акт на публично разгласяване или предоставяне на публично разположение, както е определено в настоящия член“.

5 Член 5, параграфи 3 и 5 от посочената директива предвижда:

„3. Държавите членки могат да предвидят изключения или ограничения по отношение на правата, предвидени в членове 2 и 3, в следните случаи:

[...]

в) възпроизвеждане от пресата, разгласяване на обществото (публиката) или предоставяне на разположение на публикувани статии по актуални икономически, политически или религиозни въпроси, или излъчени произведения или други закриляни обекти от същия характер, в случаи когато такова използване не е изрично запазено и доколкото източникът, включително името на автора, е посочен, или използването на произведения или други

закриляни обекти във връзка със съобщаването на актуални събития, доколкото е оправдано от преследваната цел за информираност и доколкото източникът, включително името на автора, е посочен, освен ако това се окаже невъзможно;

[...]

5. Изключенията и ограниченията, предвидени в параграфи 1, 2, 3 и 4, се прилагат само в някои специални случаи, които не засягат нормалното използване на произведението или друг закрилян обект, и не засягат неоправдано законните интереси на притежателя на права“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 6 По поръчка на Sanoma, което издава списанието *Playboy*, на 13 и 14 октомври 2011 г. фотографът г-н С. Hermès прави процесните снимки, които трябва да излязат в декемврийския брой на това списание за 2011 г. Във връзка с това г-н Hermès предоставя на Sanoma изключително разрешение за публикуване на тези снимки в списанието. Той също така разрешава на Sanoma да упражнява правата и правомощията, произтичащи от неговото авторско право.
- 7 GS Media е оператор на сайта Geenstijl, на който според предоставената от този сайт информация се намират „новини, скандални разкрития и журналистически разследвания по развлекателни теми и закачливи безсмислици“ и който всеки ден се посещава от над 230 000 души, което го прави един от десетте най-посещавани новинарски сайта в Нидерландия.
- 8 На 26 октомври 2011 г. редакцията на сайта GeenStijl получава от лице, използващо псевдоним, съобщение с хипервръзка към електронен файл, качен на австралийския уебсайт за съхраняване на данни Filefactory.com (наричан по-нататък „сайтът Filefactory“). Този електронен файл съдържа процесните снимки.
- 9 Същия ден Sanoma предупреждава дружеството майка на GS Media да не допуска разпространението на процесните снимки на сайта GeenStijl.
- 10 На 27 октомври 2011 г. на сайта GeenStijl е публикуван материал за тези снимки на г-жа Dekker със заглавие: „[...]! Голи снимки на [...] Dekker“, придружен от част от една от процесните снимки и завършващ с текста „А сега и линкът със снимките, които очаквате. [...]“ След кликуване върху придружаваща този текст хипервръзка интернет потребителите се препращат към сайта Filefactory, на който друга хипервръзка им позволява да заредят единадесет електронни файла, съдържащи по една от посочените снимки.
- 11 Същия ден Sanoma изпраща на GS Media имейл, с който го приканва да потвърди, че хипервръзката към процесните снимки е премахната от сайта GeenStijl. GS Media не изпълнява това искане.
- 12 Процесните снимки, намиращи на сайта Filefactory, обаче са свалени от този сайт по искане на Sanoma.
- 13 С писмо от 7 ноември 2011 г. юрисконсултът на Sanoma и др. отправя до GS Media покана да сваля от сайта GeenStijl материала от 27 октомври 2011 г., включително хипервръзката, снимките, които този материал съдържа, както и коментарите, публикувани от интернет потребителите на същата страница на сайта.

- 14 Същия ден на сайта GeenStijl е публикуван материал за спора във връзка със снимките между GS Media и Sanoma и др. Материалът завършва с изречението „Обновено: още не сте видели голите снимки на [г-жа Dekker]? Те са ТУК“. И този материал съдържа хипервръзка, която е към уебсайта Imageshack.us, където също могат да се видят една или повече от процесните снимки. Впоследствие обаче операторът на този уебсайт също изпълнява искането на Sanoma да сваля снимките от този сайт.
- 15 Трети материал, озаглавен: „Чао-чао, да се сбoguваме с Playboy“, който отново съдържа хипервръзка към процесните снимки, се появява на сайта GeenStijl на 17 ноември 2011 г. Впоследствие посещаващите форума на този сайт интернет потребители посочват в този форум нови връзки към други сайтове, на които може да се видят процесните снимки.
- 16 През декември 2011 г. процесните снимки са публикувани в списание *Playboy*.
- 17 Sanoma и др. предявяват иск пред rechtbank Amsterdam (Районен съд Амстердам, Нидерландия), като по-специално изтъкват, че с поставянето на хипервръзки и на част от една от процесните снимки на сайта GeenStijl GS Media е нарушило авторското право на г-н Hermès и е действало противоправно спрямо Sanoma и др. rechtbank Amsterdam (Районен съд Амстердам) уважава иската в по-голямата му част.
- 18 Gerechtshof te Amsterdam (Апелативен съд Амстердам, Нидерландия) отменя това решение, като приема, че с поставянето на хипервръзки на сайта GeenStijl GS Media не е нарушило авторското право на г-н Hermès, при положение че още преди това снимките са станали публично достъпни с качването им в интернет на сайта Filefactory. Този съд обаче приема, че с поставянето на тези връзки GS Media е действало противоправно спрямо Sanoma и др., тъй като така е подтиквало посетителите на този сайт да разглеждат неправомерно качените на сайта Filefactory снимки. Без тези хипервръзки снимките не биха били лесно откриваеми. Освен това Gerechtshof te Amsterdam (Апелативен съд Амстердам) приема, че с качването на част от една от процесните снимки на сайта GeenStijl GS Media е нарушило авторското право на г-н Hermès.
- 19 GS Media обжалва това решение пред запитващата юрисдикция Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия).
- 20 Sanoma и др. подават насрещна жалба, в която се позовават по-специално на решение от 13 февруари 2014 г., Svensson и др. (C-466/12, EU:C:2014:76), и поддържат, че предоставянето на интернет потребителите на връзка към уебсайт, на който дадено произведение е качено без съгласието на носителя на авторското право върху него, представлява публично разгласяване. Освен това Sanoma и др. поддържат, че достъпът до процесните снимки на сайта Filefactory е бил защитен чрез ограничителни мерки по смисъла на посоченото решение, които интернет потребителите са могли да заобикалят благодарение на намесата на GS Media и неговия сайт GeenStijl, така че тези снимки били предоставени на разположение на по-широка публика от тази, която нормално би имала достъп до тях на сайта Filefactory.
- 21 При разглеждане на насрещната жалба запитващата юрисдикция приема, че нито решение от 13 февруари 2014 г., Svensson и др. (C-466/12, EU:C:2014:76), нито определение от 21 октомври 2014 г., BestWater (C-348/13, непубликувано, EU:C:2014:2315), позволява с да се заключи с достатъчна степен на сигурност дали е налице „публично разгласяване“, когато произведението действително е било публикувано по-рано, но без съгласието на носителя на авторското право.
- 22 От една страна, от тази практика на Съда следва, че трябва да се прецени дали разглежданата намеса позволява да се стигне до публика, която не може да се счита за част от публиката, за която носителят на авторското право е дал съгласието си, подход, който е съвместим с изключителното право на носителя на авторското право да използва произведението си. От друга страна, когато дадено произведение е вече достъпно за широката публика в интернет,

поставянето на хипервръзка към сайта, където то вече се намира, всъщност не позволява да се стигне до нова публика. Освен това следва да се вземе предвид, че в интернет могат да се намерят в изобилие произведения, публикувани без съгласието на носителя на авторското право. За оператора на даден уебсайт, който възнамерява да постави на този сайт хипервръзка към друг сайт, където се намира дадено произведение, невинаги е лесно да провери дали авторът е дал съгласие за предишното публикуване на произведението.

- 23 Запитващата юрисдикция отбелязва също така, че с насрещната жалба се поставя и въпросът какви условия трябва да са изпълнени, за да става въпрос за „ограничителни мерки“ по смисъла на решение от 13 февруари 2014 г., *Svensson и др.* (C-466/12, EU:C:2014:76). В това отношение тази юрисдикция отбелязва, че процесните снимки не са били неоткриваеми в интернет преди GS Media да постави хипервръзката на сайта *GeenStijl*, но не са били и лесно откриваеми, така че с поставянето на тази връзка на своя сайт то в голяма степен е улеснило достъпа до тези снимки.
- 24 При тези обстоятелства Hoge Raad der Nederlanden (Върховният съд на Нидерландия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) а) Налице ли е „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, когато лице, различно от носителя на авторското право, препраща — посредством хипервръзка в уебсайт, на който е оператор — към друг, достъпен за всички интернет потребители уебсайт с оператор трето лице, където произведението е предоставено на публично разположение без разрешението на носителя на авторското право?
- б) Във връзка с това от значение ли е дали произведението преди това е било предоставено по друг начин на публично разположение без съгласието на носителя на авторското право?
- в) От значение ли е дали създалото хипервръзката лице е знаело или е трябвало да знае, че носителят на авторското право не е дал разрешение за публикуването на произведението на посочения в първия въпрос, буква а) уебсайт с оператор трето лице, и евентуално че произведението също така не е било вече публично разгласено по друг начин със съгласието на носителя на авторското право?
- 2) а) При отрицателен отговор на първия въпрос, буква а), в този случай налице ли е или би ли могло да е налице публично разгласяване, ако уебсайтът, към който препраща хипервръзката — а заедно с него и произведението — са публично, но не и лесно достъпни за интернет потребителите, така че поставянето на хипервръзка в голяма степен улеснява намирането на произведението?
- б) От значение ли е за отговора на втория въпрос, буква а), дали създалото хипервръзката лице е знаело или е трябвало да знае, че уебсайтът, към който препраща хипервръзката, не може да бъде намерен лесно от интернет потребителите?
- 3) Следва ли при отговора на въпроса дали е налице публично разгласяване да бъдат взети предвид други обстоятелства, когато посредством хипервръзка се предоставя достъп до произведение, което не е било преди това предоставено на публично разположение с разрешение на носителя на авторското право?“.

По преюдициалните въпроси

- 25 С трите си въпроса, които следва да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция по същество пита дали, и евентуално при какви обстоятелства, поставянето на уебсайт на хипервръзка към произведения, обект на закрила, които са свободно достъпни на друг уебсайт без разрешението на носителя на авторското право, представлява „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29.
- 26 В този контекст тя се пита по-специално дали е от значение, че въпросните произведения все още не са публикувани по друг начин с разрешението на носителя на това право, че предоставянето на тези връзки, върху които може да се натиска, в значителна степен улеснява намирането на тези произведения, тъй като уебсайтът, на който те са достъпни за всички интернет потребители, не е лесно откриваем, и че лицето, поставило хипервръзката, е знаело или е трябвало да знае тези факти, както и че носителят на авторското право не е дал разрешение за публикуване на въпросните произведения на посочения уебсайт.
- 27 От член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 следва, че държавите членки трябва да следят за това авторите да имат изключително право да разрешават или забраняват публичното разгласяване на техни произведения по жичен или безжичен път, включително предоставянето на публично разположение на техни произведения по такъв начин, че всеки да може да има достъп до тях от място и във време, самостоятелно избрани от него.
- 28 Така по силата на тази разпоредба авторите притежават право с превантивен характер, позволяващо им да се противопоставят на евентуалното публично разгласяване на тяхното произведение от възможните му ползватели, за да забранят това разгласяване (вж. в този смисъл решения от 15 март 2012 г., SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, т. 75 и от 31 май 2016 г., Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, т. 30).
- 29 След като член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 не уточнява понятието „публично разгласяване“, неговото значение и обхватът му следва да се определят с оглед на целите, преследвани от тази директива, и с оглед на контекста, в който се вписва тълкуваната разпоредба (вж. в този смисъл решения от 7 декември 2006 г., SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, т. 33 и 34 и от 4 октомври 2011 г., Football Association Premier League и др., C-403/08 и C-429/08, EU:C:2011:631, т. 184 и 185).
- 30 В това отношение трябва да се припомни, че от съображения 9 и 10 от Директива 2001/29 следва, че нейната основна цел е да осигури високо равнище на закрила в полза на авторите, като им позволи да получават съответно възнаграждение за използването на техните произведения, по-специално в случаите на публично разгласяване. Следователно понятието „публично разгласяване“ трябва да се разбира в широк смисъл, както впрочем е изрично посочено в съображение 23 от тази директива (вж. в този смисъл решения от 4 октомври 2011 г., Football Association Premier League и др., C-403/08 и C-429/08, EU:C:2011:631, т. 186, както и от 7 март 2013 г., ITV Broadcasting и др., C-607/11, EU:C:2013:147, т. 20).
- 31 Същевременно от съображения 3 и 31 от Директива 2001/29 следва, че целта на извършената с нея хармонизация е да се поддържа, по-специално в електронната среда, справедлив баланс между, от една страна, интереса на носителите на авторски и сродни на тях права от защита на тяхното право на интелектуална собственост, гарантирано с член 17, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), и от друга страна, защитата на интересите и основните права на ползвателите на закриляни обекти — и по-специално на свободата им на изразяване на мнение и на информация, гарантирана с член 11 от Хартата — и на обществения интерес.

- 32 Както Съдът вече е постановил, понятието „публично разгласяване“ обединява два кумулативни елемента, а именно „акт на разгласяване“ на произведение и „публичност“ на разгласяването (решения от 13 февруари 2014, *Svensson* и др., C-466/12, EU:C:2014:76, т. 16, от 19 ноември 2015 г., *SBS Belgium*, C-325/14, EU:C:2015:764, т. 15 и от 31 май 2016 г., *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, т. 37).
- 33 Съдът освен това е уточнил, че понятието „публично разгласяване“ предполага индивидуализирана преценка (вж. решение от 15 март 2012 г., *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, EU:C:2012:141, т. 29 и цитираната съдебна практика, относно понятието „публично съобщаване“ по смисъла на член 8, параграф 2 от Директива 2006/115/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 12 декември 2006 година за правото на отдаване под наем и в заем, както и за някои права, свързани с авторското право в областта на интелектуалната собственост (ОВ L 376, 2006 г., стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 3, стр. 14), което в тази директива има същия обхват като в Директива 2001/29 (вж. в този смисъл решение от 31 май 2016 г., *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, т. 33).
- 34 За целите на тази преценка е важно да се отчетат няколко допълнителни критерии, които не са самостоятелни и са взаимозависими. Тъй като в различните конкретни случаи тези критерии могат да се проявяват с много променлив интензитет, те трябва да се прилагат както поотделно, така и във връзка едни с други (решения от 15 март 2012 г., *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, т. 79, от 15 март 2012 г., *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, EU:C:2012:141, т. 30 и от 31 май 2016 г., *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, т. 35).
- 35 Сред тези критерии Съдът на първо място подчертава незаменимата роля на ползвателя и съзнателния характер на намесата му. Всъщност този ползвател извършва акт на разгласяване, когато, като съзнава напълно последиците от своето поведение, се намесва, за да предостави на клиентите си достъп до произведение, което е обект на закрила, и по-специално когато без намесата му тези клиенти по принцип не биха могли да се ползват от разпространеното произведение (вж. в този смисъл решения от 15 март 2012 г., *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, т. 82 и цитираната съдебна практика, и от 15 март 2012 г., *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, EU:C:2012:141, т. 31).
- 36 На второ място, Съдът уточнява, че понятието „публично“ се отнася до неопределен брой потенциални адресати и освен това предполага наличие на доста голям брой лица (вж. в този смисъл решения от 5 март 2012 г., *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, т. 84 и цитираната съдебна практика, и от 15 март 2012 г., *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, EU:C:2012:141, т. 33).
- 37 Освен това според постоянната практика на Съда, за да бъде възприета правната квалификация „публично разгласяване“, произведение, което е обект на закрила, трябва да бъде разгласено, като се използва специфичен технически способ, различен от използваните дотогава, или, ако не е използван такъв способ — пред „нова публика“, тоест публика, която не е била вече взета предвид от носителите на авторското право при даване на разрешение за първоначалното публично разгласяване на произведението им пред публиката (решение от 13 февруари 2014 г., *Svensson* и др., C-466/12, EU:C:2014:76, т. 24 и определение от 21 октомври 2014 г., *BestWater International*, C-348/13, непубликувано, EU:C:2014:2315, т. 14 и цитираната съдебна практика).
- 38 На трето място, Съдът приема, че не е без значение дали публичното разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 е извършено с цел печалба (вж. в този смисъл решения от 4 октомври 2011 г., *Football Association Premier League* и др., C-403/08 и C-429/08, EU:C:2011:631, т. 204, от 15 март 2012 г., *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, т. 88 и от 15 март 2012 г., *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, EU:C:2012:141, т. 36).

- 39 С оглед именно на тези критерии следва да се извърши преценката дали в случай като разглеждания в главното производство поставянето на уебсайт на хипервръзка към произведения, обект на закрила, които са свободно достъпни на друг уебсайт без разрешението на носителя на авторското право, представлява „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29.
- 40 В това отношение трябва да се припомни, че в решението от 13 февруари 2014 г., Svensson и др. (C-466/12, EU:C:2014:76) Съдът тълкува член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 в смисъл, че предоставянето на уебсайт на хипервръзки към свободно достъпни на друг уебсайт произведения не представлява „публично разгласяване“ съгласно тази разпоредба. Това тълкуване е възприето и в определение от 21 октомври 2014 г., BestWater International (C-348/13, непубликувано, EU:C:2014:2315) по отношение на такива връзки, използващи тъй наречената „*framing*“ техника.
- 41 Видно от мотивите на тези съдебни актове обаче, намерението на Съда е било да се произнесе единствено относно поставянето на хипервръзки към произведения, които са станали свободно достъпни на друг уебсайт със съгласието на носителя на правото, като той стига до извода, че липсва публично разгласяване, тъй като актът на разгласяване не е извършено пред нова публика.
- 42 В този контекст Съдът отбелязва, че след като хипервръзката и уебсайтът, към който тя препраща, предоставят достъп до произведението, обект на закрила, като използват един и същи технически способ, а именно интернет, такава връзка трябва да е адресирана към нова публика. Ако това не е така, по-специално защото с разрешението на носителите на авторското право произведението вече е свободно достъпно за всички интернет потребители на друг уебсайт, посоченото действие не може да бъде квалифицирано като „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29. Всъщност, след като и докато това произведение е свободно достъпно на уебсайта, до който хипервръзката осигурява достъп, трябва да се приеме, че при даването на разрешение за такова разгласяване носителите на авторското право върху това произведение са взели предвид като публика всички интернет потребители (вж. в този смисъл решение от 13 февруари 2014 г., Svensson и др., EU:C:2014:76, т. 24—28 и определение от 21 октомври 2014 г., BestWater International, C-348/13, непубликувано, EU:C:2014:2315, т. 15, 16 и 18).
- 43 Следователно нито въз основа на решение от 13 февруари 2014 г., Svensson и др. (C-466/12, EU:C:2014:76), нито въз основа на определение от 21 октомври 2014 г., BestWater International (C-348/13, непубликувано, EU:C:2014:2315) може да се направи извод, че поставянето на уебсайт на хипервръзки към произведения, обект на закрила, до които е предоставен свободен достъп на друг уебсайт, без обаче носителите на авторско право върху тези произведения да са дали разрешение за това, по принцип не се обхваща от понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29. Напротив, тези съдебни актове потвърждават значението на такова разрешение от гледна точка на тази разпоредба, тъй като тя предвижда именно че всеки акт на публично разгласяване на произведение трябва да бъде разрешен от носителя на авторското право.
- 44 GS Media, германското, португалското и словашкото правителство и Европейската комисия обаче изтъкват, че ако всяко поставяне на такива връзки към публикувани на други уебсайтове произведения автоматично се квалифицира като „публично разгласяване“, когато носителите на авторско право върху тези произведения не са дали разрешение за това публикуване в интернет, би се стигнало до последици, които в голяма степен ограничават свободата на изразяване на мнение и на информация и не зачитат търсеното от Директива 2001/29 справедливо равновесие между тази свобода и обществения интерес, от една страна, и интереса на носителите на авторско право от ефективна защита на тяхната интелектуална собственост, от друга страна.

- 45 В това отношение следва да се констатира, че интернет действително има особено значение за свободата на изразяване на мнение и на информация, гарантирана от член 11 от Хартата, и че хипервръзките спомагат за доброто функциониране на интернет, както и за обмена на мнения и на информация в тази мрежа, в която са на разположение огромни количества информация.
- 46 Освен това може да се окаже трудно, по-специално за частни лица, желаещи да поставят такива връзки, да проверят дали уебсайтът, към който би трябвало да препращат тези връзки, предоставя достъп до произведения, които са обект на закрила, и ако това е така, дали носителите на авторско право върху тези произведения са дали разрешение за публикуването им в интернет. Такава проверка е още по-трудна в случай на преотстъпване на лицензиите относно тези права. Освен това съдържанието на уебсайт, до което може да се стигне чрез хипервръзка, може да бъде изменено след създаването на тази връзка, като в него бъдат включени произведения, които са обект на закрила, без лицето, създадо посочената хипервръзка, непременно да съзнава това.
- 47 Така за целите на индивидуализираната преценка за наличие на „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, когато поставянето на хипервръзка към произведение, което е свободно достъпно на друг уебсайт, е извършено от лице, което с поставянето ѝ не е целяло получаване на печалба, следва да се отчете обстоятелството, че това лице не знае и нормално не може да знае, че това произведение е публикувано в интернет без разрешение на носителя на авторско право.
- 48 Всъщност такова лице, макар да прави посоченото произведение публично достъпно, като предоставя на останалите интернет потребители пряк достъп до него (вж. в този смисъл решение от 13 февруари 2014 г., Svensson и др., C-466/12, EU:C:2014:76, т. 18—23), по правило не се намесва, съзнавайки напълно последиците от своето поведение, за да предостави на клиенти достъп до незаконно публикувано в интернет произведение. Освен това, когато въпросното произведение вече е било на разположение, без каквото и да е ограничение на достъпа, на уебсайта, към който е хипервръзката, дори и без тази намеса всички интернет потребители по принцип вече са имали достъп до произведението.
- 49 За сметка на това, когато е установено, че такова лице е знаело или е трябвало да знае, че поставената от него хипервръзка осигурява достъп до незаконно публикувано в интернет произведение, тъй като например е предупредено за това от носителите на авторското право, следва да се приеме, че предоставянето на тази връзка представлява „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29.
- 50 Същото важи за случая, в който тази връзка позволява на ползвателите на уебсайта, на който тя се намира, да заобикалят ограничителните мерки, които сайтът, на който се намира произведението, обект на закрила, е взел, за да сведе публичния достъп само до своите абонати, тъй като в този случай поставянето на такава връзка представлява съзнателна намеса, без която посочените ползватели не биха могли да се възползват от разпространените произведения (вж. по аналогия решение от 13 февруари 2014 г., Svensson и др., C-466/12, EU:C:2014:76, т. 27 и 31).
- 51 Освен това, когато лицето, поставило хипервръзки, го е извършило с цел печалба, от него може да се очаква да направи нужните проверки, за да се увери, че съответното произведение не е незаконно публикувано на сайта, към който препращат посочените хипервръзки, така че следва да се презумира, че поставянето им е извършено при пълно осъзнаване на това, че посоченото произведение е обект на закрила и евентуално че липсва разрешение за публикуване в интернет от носителя на авторското право. При тези обстоятелства и докато тази оборима презумпция не бъде оборена, действието, състоящо се в поставяне на хипервръзка към незаконно публикувано в интернет произведение, върху която може да се натисне, представлява „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29.

- 52 При липса обаче на нова публика няма да е налице „публично“ разгласяване по смисъла на тази разпоредба в хипотезата, припомнена в точки 40—42 от настоящото решение, при която произведенията, до които посочените хипервръзки осигуряват достъп, са станали свободно достъпни на друг уебсайт със съгласието на носителя на правото.
- 53 Такова тълкуване на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 осигурява търсеното с тази директива високо равнище на закрила в полза на авторите. Всъщност по силата на предоставената закрила, в границите, поставени с член 5, параграф 3 от посочената директива, носителите на авторски права могат да предприемат действия не само срещу първоначалното публикуване на тяхното произведение на уебсайт, но и срещу всяко лице, което с цел печалба поставя хипервръзка към незаконно публикуваното на този сайт произведение, както и — при условията, посочени в точки 49 и 50 от настоящото решение — срещу лицата, които са поставили такива връзки, без да целят получаване на печалба. В това отношение следва по-специално да се посочи, че тези носители на права при всички обстоятелства имат възможност да уведомят такива лица, че публикуването на произведението в интернет е незаконно, и да предприемат действия срещу същите, в случай че те откажат да премахнат връзката, без да е възможно тези лица да се позоват на някое от изключенията, изброени в посочения член 5, параграф 3.
- 54 Що се отнася до главното производство, безспорно е, че GS Media е оператор на сайта GeenStijl и че с цел печалба е предоставило хипервръзки към файловете, съдържащи процесните снимки, качени на сайта Filefactory. Безспорно е също така, че Sanoma не е дало разрешение за публикуването на тези снимки в интернет. Освен това от изложението на фактите в акта за преюдициално запитване изглежда следва, че GS Media е било наясно с това обстоятелство и следователно не би могло да обори презумпцията, че при поставяне на хипервръзките напълно е осъзнавало, че публикуването е незаконно. При тези обстоятелства, стига да не се установи друго при извършване на проверка от запитващата юрисдикция, с поставянето на тези връзки GS Media е извършило „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, като в този контекст не е необходимо да се преценяват останалите посочени от тази юрисдикция обстоятелства, изложени в точка 26 от настоящото решение.
- 55 Предвид изложените по-горе съображения, на поставените въпроси следва да се отговори, че член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се установи дали поставянето на уебсайт на хипервръзки към произведения, обект на закрила, които са свободно достъпни на друг уебсайт без разрешение от носителя на авторското право, представлява „публично разгласяване“ по смисъла на тази разпоредба, следва да се прецени дали тези връзки са предоставени, без да се цели получаване на печалба, от лице, което не е знаело и нормално не е могло да знае, че публикуването на тези произведения на другия уебсайт е незаконно или, напротив, посочените връзки са предоставени с цел печалба, в който случай знанието се предполага.

По съдебните разноски

- 56 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

Член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че за да се установи дали поставянето на уебсайт на хипервръзки към произведения, обект на закрила, които са свободно достъпни на друг уебсайт без разрешение от носителя на авторското право, представлява „публично разгласяване“ по смисъла на тази разпоредба, следва да се прецени дали тези връзки са предоставени, без да се цели получаване на печалба, от лице, което не е знаело и нормално не е могло да знае, че публикуването на тези произведения на другия уебсайт е незаконно или, напротив, посочените връзки са предоставени с цел печалба, в който случай знанието се предполага.

Подписи